

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 lutego 2006 r.
— Karatzoglou przeciwko EAR**

(Sprawa T-471/04) ⁽¹⁾

(Członek personelu tymczasowego — Rozwiązanie umowy —
Artykuł 47 ust. 2 lit. a) WZIP — Przestrzeganie postanowień
umowy — Uzasadnione oczekiwania)

(2006/C 96/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Georgios Karatzoglou (Ioannina, Grecja) [przedstawiciel: S. Pappas, avocat]

Strona pozwana: Europejska Agencja Odbudowy (EAR) [Przedstawiciele: J.-N. Louis, S. Orlandi, X. Martin et C. Manolopoulos, avocats]

Przedmiot sprawy

Wniosek o uchylenie decyzji EAR z dnia 26 lutego 2004 r. o rozwiązaniu umowy o pracę ze skarżącym

Sentencja wyroku

1) Decyzja Europejskiej Agencji Odbudowy (EAR) z dnia 26 lutego 2004 r. o rozwiązaniu umowy o pracę ze skarżącym zostaje uchylona.

2) EAR zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 57 z 5.3.2005 r.

**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 lutego
2006 r. — Centro Europa 7 przeciwko Komisji**

(Sprawa T-338/04) ⁽¹⁾

(Artykuł 86 ust. 3 WE — Odrzucenie skargi do Komisji —
Skarga o stwierdzenie nieważności — Zarzut niedopuszczalności)

(2006/C 96/25)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Centro Europa 7 Srl (Rzym, Włochy) [Przedstawiciele: adwokaci V. Ripa di Meana i R. Mastroianni,]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: pełnomocnicy P. Oliver i F. Amato]

Intrwenient popierający stronę pozwaną: Mediaset SpA (Mediolan, Włochy) [Przedstawiciel: adwokat M. Bay]

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 4 czerwca 2004 r. [D (2004) 471] w zakresie, w jakim odrzuca ona wniesioną do niej przez skarżącą skargę, według której Republika Włoch naruszyła postanowienia art. 86 WE w zw. z art. 82 WE.

Sentencja postanowienia

1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.

2) Skarżąca zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję i interwenienta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004

**Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17
lutego 2006 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu**

(Sprawa T-171/05 RII)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Urzędnicy — Nowy wniosek — Artykuł 109 regulaminu Sądu —
Nowe okoliczności faktyczne)

(2006/C 96/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) [reprezentowany przez F. Rollingera, avocat]

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy Wspólnot Europejskich [pełnomocnicy: T. Kennedy, J.-M. Stenier i G. Corstens]

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Trybunału Obrachunkowego z dnia 2 grudnia 2004 r. o awansowaniu innego niż skarżący urzędnika na stanowisko głównego tłumacza z zaszerogowaniem LA5 w niderlandzkim dziale służby tłumaczeń sekretariatu generalnego Trybunału Obrachunkowego.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zarządzenie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ po pierwsze z uwagi na brak podobieństwa towarów i znaków towarowych i po drugie z uwagi na to, że charakter odróżniający znaku, na który powołano się w sprzeciwie, ogranicza się jedynie do jego graficznego przedstawienia, nie istnieje jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do spornych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2005 r. — Daishowa Seiki przeciwko OHIM**(Sprawa T-438/05)**

(2006/C 96/27)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Daishowa Sieki Co. Ltd (Osaka, Japonia) [Przedstawiciel: T. Krüger, Rechtsanwalt]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji R 928/2004-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 września 2005 r.,
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu odwoławczym R 928/2004-1.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „BIG PLUS” dla towarów z klasy 7 (obrabiarki z metali, części do nich i imaki narzędziowe) — zgłoszenie nr 1 073 964

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Krajowy graficzny znak towarowy „Plus” dla towarów należących między innymi do klas 6 i 8

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2006 r. — Trioplast Wittenheim przeciwko Komisji**(Sprawa T-26/06)**

(2006/C 96/28)

*Język postępowania: szwedzki***Strony**

Strona skarżąca: Trioplast Wittenheim AS (Wittenheim, Francja) [Przedstawiciel: Tommy Pettersson, adwokat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie częściowej nieważności art. 1 lit. g) decyzji w odniesieniu do okresu, za który obciążono skarżącą odpowiedzialnością za naruszenie;
- stwierdzenie częściowej nieważności art. 2 lit. f) decyzji w odniesieniu do grzywny nałożonej na skarżącą lub, ewentualnie, obniżenie grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podważa decyzję Komisji w sprawie COMP/F/38.354 — Worki przemysłowe [C(2005) 4634 wersja ostateczna, zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”], na podstawie której nałożono na skarżącą grzywnę w wysokości 17,85 milionów EUR z tytułu uczestnictwa w antykonkurencyjnych działaniach na rynku worków przemysłowych w Belgii, Niemczech, Hiszpanii, Francji, Luksemburgu i Niderlandach, sprzecznych z art. 81 WE.

Skarżąca nie zaprzecza, że brała udział w antykonkurencyjnych działaniach do dnia 23 marca 1999 r., lecz stwierdza, iż zaprzestała naruszenia w marcu 1999 r., kiedy nowy właściciel skarżącej, czyli spółka Trioplast Industrier, dowiedziała się o działaniach antykonkurencyjnych. Zdaniem skarżącej, Komisja błędnie więc oceniła czas trwania naruszenia popełnionego przez skarżącą.